

at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

K. M. Klausen: Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører angaaende de Kursus, som ere oprettede omkring ved Regimenterne. Den ærede Ordfører mente, det var heldigt at uddanne Underofficererne saaledes, at de kunde gaa over i civile Erhverv, og havde ikke noget imod, at de maaske i en endnu tidligere Alder kunde faa deres Afsked og søge hen til civile Erhverv. Jeg har meget imod denne Tanke. Det er urimeligt at afskedige Folk, som ikke ere aflægs; jeg saa helst, de kunde tjene noget længere, end Tilfældet er nu. Den militære Pensionsbyrde er i Øjeblikket oppe paa lige tæt ved 1,200,000 Kr. aarlig. Jeg synes, vi bør gøre, hvad vi kunne, for at denne militære Pensionsbyrde ikke yderligere skal stige, hvilket vilde ske, hvis man gik den Vej, som den ærede Ordfører nævnede: at give disse Folk deres Afsked i en endnu tidligere Alder, end Tilfældet er nu.

Jeg nødsages til at gøre endnu et Par Bemærkninger angaaende Affæren i Nyborg. Den højtærede Minister udtalte, at han havde tilkendegivet Oberstløjtnant Palsdorff sin Misbilligelse, men jeg kan ikke godt tænke mig, at denne Sag hermed skulde være endt, thi det, som foreligger fra Oberstløjtnant Palsdorffs Side, er et groft Overgreb, nemlig dette, at han har tiltaget sig en Politimyndighed, som han slet ingen Ret havde til. Han har gjort det ukaldet, der var ingen, som havde Brug for ham eller havde haft Bud efter ham, men han lod alligevel Soldaterne rykke ud for at rydde Gaden. Man kan sige, det er heldigt, at det forløb, som det gjorde. Tænker man sig, at Folkemængden havde gjort Modstand, begyndt at kaste med Sten eller slaa fra sig den Gang, der blev givet Ordre til, at Soldaterne skulde bruge Geværkolben mod Folkemængden, er der ingen, som kan vide, hvad det kunde have udartet til, maaske til Blodsudgydelse. Jeg kan kun tænke mig et af to; enten har denne Mand ikke vidst, hvad han gjorde, har fuldstændig tabt Hovedet, eller ogsaa har han vist en overmodig og vigtig Opførsel, som ikke alene fortjener Paatale, men som fortjener Straf. Jeg synes derfor ikke, denne Sag kan være endt med, at han faar en slet og ret Tilkendegivelse af Forsvarsministerens Misbilligelse: den kan han ryste af sig og saa fare frem paa samme Vis en anden Gang. Det Forhold, at en

Mand har saa stor Myndighed, som han har haft ved denne Løjlighed, hvor han har kommanderet over Soldater; der ere villieløse Redskaber i hans Hænder, kræver, at det ogsaa virkelig er en Mand, hvem man kan betro en saadan Kommando, en saa ansvarsfuld Stilling, og det synes jeg ikke, Oberstløjtnant Palsdorff har gjort sig fortjent til. Jeg synes derfor ikke, at denne Sag kan ende, som det er sket, den bør komme ind under Domstolene, som saa kunne afsige deres Kendelse. Jeg forstaar for øvrigt heller ikke, at Politimesteren i Nyborg vil finde sig i et saadant Indgreb i sin Myndighed og Magt.

Jeg skal til Slutning gøre et Par Bemærkninger overfor det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Det synes jo, som om det ærede Medlem nu har baaret nyt Ved til Ilden, saaledes at Striden om Garnisonsspørgsmaalet blusser op paa ny. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde gjort mit til at retlede Befolkningen i denne Sag. Det har jeg gjort. Jeg har netop gjort, hvad jeg kunde, for at retlede — jeg vil ikke sige Befolkningen, men mit eget Parti. Det ærede Medlem fra Kalundborg oplæste i Gaar en Udtalelse, som tillægges mig. Den lyder som følger: „Vi“ — det er en Referent — „spurgte i Dag K. M. Klausen, hvad han nu mente om den Sag. Hr. Klausen var meget forbitret, han erklærede, at en saadan Tilsidesættelse af Love og Ret havde han ikke ventet. Hvad der her præsteres, have vi ikke set Magen til siden Provisorietiden i Firserne. Her er simpelt hen Tale om en Forbrydelse, et voldeligt Brud paa Grundloven, og hele Folket maa nu rejses til Kamp imod Regeringen. Hr. J. C. Christensen har i Dag fundet Situationen saa alvorlig, at han har udsendt en Erklæring, hvori han med en rørende Enfoldighed søger at reducere Affæren“.

Jeg maa paa det allerbestemteste fralægge mig ethvert Ord og enhver Ytring i dette Citat, jeg har ikke haft det mindste med den Sag at gøre, det skyldes en Journalists frie Fantasi, men derimod har jeg, netop for at retlede mit Parti, udtalt følgende, ja, jeg kan sige, jeg har ikke alene udtalt det, men for at der ingen Misforstaaelse skulde blive, har jeg afgivet en skriftlig Erklæring Dagen før, at dette stod i noget Blad. Erklæringen blev afgiven den 6. Januar dette Aar, findes i vort Partis Hovedorgan, „Social-Demokraten“, og har følgende Ordlyd, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: